

CRÒNICA DEL XXè ENCONTRE DEL GRUP CONTEMPLATIU INTERRELIGIÓS

La Cova de Sant Ignasi de Manresa. 2 d'octubre del 2013

Hem començat ja el nostreencontre just al trobar-nos al tren de la Renfe la Yara, en Bhakti i la Griselda. El viatge ens ha permès una llarga comunicació plena de bones notícies i des de l'amistat.

Arribats a la Cova ens hem retrobat el P. Xavier, la Tsondru i nosaltres tres. Aquesta vegada no hi han pogut venir el Lama Jinpa, que segueix amb el seu recés d'un any sabàtic, ni el Mumín que tenia classes a la Universitat de Sevilla, ni el Ramon que no li ha estat possible venir.

Amb quin respecte ens hem dirigit a la nova sala de pregària de silenci que hi ha a la Cova! Aquest espai ajuda molt a entrar a la Gran Presència davant la qual viuríem forces hores junts. Que maco ha estat que el P. Melloni ens invités a “descalçar-nos”!!!

Després de l'estona de pregària hem anat a fer un petit esmorzar. La Yara havia portat uns croissants molt bons que hem compartit i el P. Xavier havia proveït de begudes, cafè i xocolata.

Tot seguit ens hem situat al lloc on viuríem la nostra trobada. Aquesta vegada seria més aviat una trobada de compartir la nostra vida amb tot el que cada un portàvem de novetats.

Comença la Lama Tsondrú explicant els molts viatges que ha hagut de fer al llarg d'aquest temps, rebent i donant ensenyaments budistes, viscuts tots amb el rerefons de desitjar molt més poder estar a “casa seva” tot i afirmant que, finalment ha descobert que “casa seva” és allà on està i sigui on sigui i amb qui estigui, tothom és el seu amic! Ella ha compartit vivament com ha anat aprenent que la seva meditació és de

ixar-ho anar tot, i deixar-se anar ella mateixa, i com la Saviesa és per a ella una obertura, en la qual es troba com dins una casa plena de finestres obertes. Ens va obsequiar a tots amb un llibre molt important i bonic que han publicat sobre l'aniversari dels 900 anys de Karma.

El to de la seva comunicació ens interpel·lava a tots i anàvem també compartint les nostres experiències: La Yara digué que hi ha un ensenyament dins la seva Tradició que diu: “Sigues en aquesta vida com si fossis un estranger o algú que està de pas”. És a dir, com un pelegrí, un monjo! I Lama Tsondrú explicà un exemple de deseiximent al que va arribar un monjo que no trobava del tot la pau, i que va aconseguir quan perdé els seus rosaris de la meditació. Aquí Swami Bhakti volent definir-nos què és la il·luminació, ens digué que aquesta definició “no es pot dir amb paraules!”. Algú també afirmà que la mateixa vida és “comunicar amb tu mateix”. I en Bhakti hi afegí “Tot és Déu” però compte, també ho és “un tigre”! Recordem que en Bhakti és un monjo que viu la vida com tothom, ben submergit en el món.

Va seguir la Griselda, que aquesta vegada tenia molt a compartir amb tots: ja ha retornat al seu monestir de Barcelona després de 25 anys de viure a Puiggraciós. Va obrir el cor amb tota confiança explicant el que li ha suposat i li suposa encara aquest canvi. Una gran barreja de sofrència i d'alegria. “Desitjo viure aquesta nova etapa ben identificada al Crist en la seva actitud fonamental de “servir i de donar la vida”. I també de viure l'exigència i la riquesa de la paraula grega “kalós”.

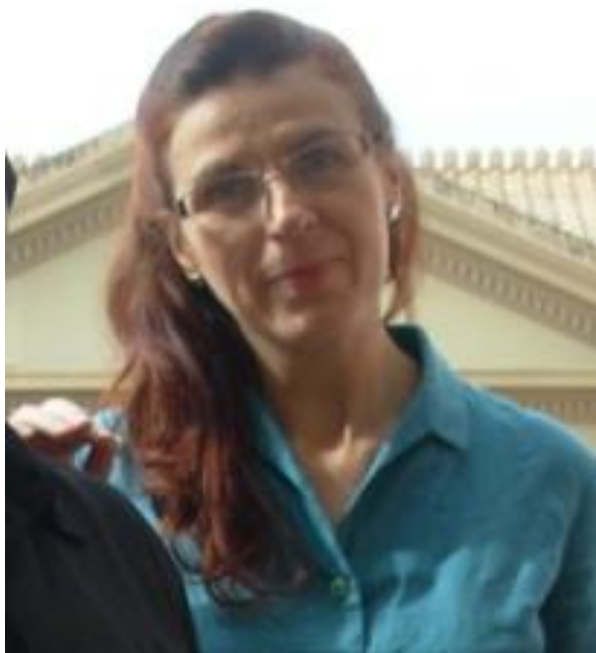
Compartir l'experiència espiritual que volem que caracteritzi les nostres trobades demana també, de tan en tant, compartir la vida humana i tot allò que va escrivint la nostra història personal tant divina també.

A continuació Swami Bhakti va compartir l'experiència que viu com a mestre del Centre, "Divine Life Society Barcelona - Branch" i ens explicà com, amb l'autoritat que li ha estat donada ha hagut de prendre algunes decisions que, tot i ser delicades, han donat bon fruit. Ha pogut veure amb goig com el seu Centre s'ha vist renovat per unes persones que hi van amb un gran interès i ofereixen una col·laboració que ell agraeix molt profundament.

La Yara va llegir-nos un text del Vicente inspirat en Mestre Eckhart. Us el re-
enviaré tan bon punt me'l facilitin ells. Ens cal recordar bé que en la propera trobada compartirem un text sobre aquest eximí autor. Vam reconèixer que el seu pensament era útil a tots!

El P. Xavier també va tenir molt a compartir del que està vivint actualment. Ens comunicà què és per a ell el camí interior que malda per viure, sobretot en moments intensos i rics de la responsabilitat que sent dintre seu, i del que li suposa la missió que té encomanada i que viu: classes, cursos acadèmics, l'Escriptura, l'acompanyament espiritual i la pregària... i tot, acompanyat de molta pobresa de temps.

Endavant P. Xavier, amb tot això que reconeixes que se't demana a tu i avui. No tinguis por. Ens vas confessar que tot i la teva manca de temps per a tantes coses, escriure és per a tu una necessitat. Ens digueres que l'essencial per a tu és entregar-te; la buidor sovint és plenitud. La pregària és part d'això, però ella omple sempre tota la teva vida.

Ens va remarcar també el goig que tenen els Jesuïtes pel nou Papa. Goig que compartim tots, i tant! I ens va obsequiar amb el seu darrer llibre: "Sed de ser". El llegirem i segur que el rellegirem.

Vam tenir un espai de descans abans de dinar. Que alguns vam dedicar a comunicar-nos coses més íntimes i personals. I a la tarda seguirem la nostra trobada.

La Yara també tenia molt a compartir: el més important fou com ella havia viscut la mort de la seva mare, que també havia abraçat l'islam i era musulmana ja feia molts anys. Reconeixia que l'havia marcada molt. Ella l'havia acompanyat tan intensament en la seva malaltia que fins i tot aprenia a morir ella mateixa amb la lliçó magistral de qui li va donar la vida, deixant per algun temps tota la seva activitat per tal d'estar entregada nit i dia la seva mare fins que se'n anés d'aquest món. Reconeixia amb agraïment la saviesa que li havia comunicat. Ara la Yara, amb el Mumin, estan vivint una nova etapa de la seva vida enmig de la natura on hi frueixen espiritualment i humanament. ¿L'any que ve, el nostre grup ens podrem trobar a casa d'ells? Aquesta ha estat una aposta del grup!

Calia fer ja el programa pel curs: Tema, calendari i lloc. Vam decidir que reduiríem les nostres trobades només a dues vegades a l'any. Però segur que aquestes seran sempre ben intenses i riques. El tema vam suggerir de mantenir-lo, com en els darrers anys, sobre textos de les nostres Escriures i compartint la nostra experiència espiritual; el proper lloc de trobada serà al mes de febrer, vam decidir que la faríem al Monestir de Sant Pere de les Puel·les, a Barcelona i la segona serà cap al setembre, desitjant que la puguem viure a casa del Mumin i la Yara. El text per compartir junts la propera trobada serà del Mestre Eckhart sobre: "La virginidad del alma" del llibre "El fruto de la Nada".

Vam cloure la reunió amb una estona de pregària de silenci al lloc sagrat de la Cova Ignasiana on hi férem la darrera foto per a tenir-ne un bon record.

